

POSTANOWIENIE

Dnia 31 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Lech Walentynowicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bronisław Czech

SSN Antoni Górski

w sprawie ze skargi P. P.

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa J. M. przeciwko P. P.

o rozwód,

zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w J. z dnia 13 czerwca 2002 r., sygn. akt I C (...), po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 31 marca 2005 r., zażalenia J. M. na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 6 grudnia 2004 r., sygn. akt I ACo (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 grudnia 2004 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powódki złożone na postanowienie tego Sądu z dnia 25 października 2004 r., oddalające jej wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Okręgowego w J.

Przyczyną odrzucenia zażalenia było wniesienie go osobiście przez nieuprawnioną powódkę, a także to, iż zaskarżone zostało postanowienie niekończące postępowanie w sprawie.

W zażaleniu powódka zakwestionowała ten pogląd twierdząc, że Sąd Apelacyjny – rozstrzygając wniosek o wyłączenie sędziów „po raz pierwszy” – wystąpił w roli sądu pierwszej instancji, zatem dopuszczalne było złożenie zażalenia na postanowienie z 25 października 2004 r. i to bez obowiązywania przymusu adwokacko-radcowskiego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W chwili wniesienia zażaleń obowiązywały dotychczasowe przepisy procesowe (zob. art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie kodeksu postępowania cywilnego... - Dz. U. 2005 r. Nr 13, poz. 98). Powódka – jak trafnie zauważył Sąd Apelacyjny – nie była uprawniona, z braku szczególnych kwalifikacji, do wniesienia zażalenia bez pośrednictwa fachowego pełnomocnika. Procedura wnoszenia zażaleń do Sądu Najwyższego została uregulowana w przepisie szczególnym, co oznacza, że zawsze obowiązywał tu przymus adwokacko-radcowski (art. 393² k.p.c. w związku z art. 393¹⁸ § 3 k.p.c.).

Sąd Najwyższy w składzie orzekającym podziela również pogląd, że postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 25 października 2004 r. było niezaskarżalne, jako niekończące postępowanie w sprawie (art. 393¹⁸ § 2 k.p.c.).

Należało w konsekwencji oddalić zażalenie (art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).